

og paa den Maade faaet et noget højere Tal, end man oprindeligt havde tænkt. Det er vel nok heldigt, at disse Ministerier faar Repræsentanter i Arbejdsudvalget, jeg skal i hvert Fald ikke gøre nogen Indvending derimod, men jeg tror, det vil være uheldigt, hvis man af den Grund skulde være nødt til at udskyde Repræsentanter for de egentlige Erhverv, og derfor tror jeg ikke, at der er noget at gøre ved, at dette Arbejdsudvalg maaske synes at være noget stort. Vi maa efter min Mening haabe, at det vil være i Stand til at udrette et godt og nyttigt Arbejde, jeg vil ikke sige, trods de 9 Medlemmer, for det kan jo ogsaa i mange Tilfælde være heldigt at have en ikke alt for snæver Kreds af Medlemmer, men i hvert Fald, trods de Betæneligheder, der er udtalte fra anden Side i Retning af, at Arbejdsudvalget skulde være for stort til at udføre et virkelig effektivt Arbejde.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Oprettelse af de nye Stillinger i Udlandet vil jeg sige, at det jo er en meget betydelig Udvidelse, der foretages, en Udvidelse, hvis Nødvendighed der i og for sig godt kunde være delte Meninger om. Imidlertid foreligger dette Spørgsmaal ikke paa den Maade, at man bør begynde at diskutere om, hvorvidt det kan tænkes at være nødvendigt at udvide til dette eller hint Antal, men derimod er der ført nogen Diskussion om, hvorvidt det er Udenrigsministeren, der alene skal bestemme Tidspunktet for Oprettelsen eller Besættelsen af de nye Stillinger, eller om det skal være Bevillingsmyndigheden, Rigsdagen, der skal gøre det. Dette Spørgsmaal er dog drøftet saa udførligt i Folketinget, at jeg nok tror, jeg tør sige, at de fleste af de Synspunkter, som det overhovedet er muligt at gøre gældende, allerede er kommet frem ved Behandlingen der. Jeg skal derfor heller ikke komme langt ind paa det Spørgsmaal, men vil blot sige, at jeg synes ikke, at det er nogen daarlig Stilling for en Minister at have, at han, inden han foretager en saadan Udvidelse af vor Udenrigsrepræsentation, en Udvidelse, som der dog maaske kunde være delte Meninger om, har Lejlighed til at raadføre sig med Rigsdagens Bevillingsmyndigheder — jeg vil antage, at det praktisk talt maa forstås som Finansudvalgene. Jeg synes ikke, det er nogen daarlig Stilling for en Minister, at han paa den Maade har en Baggrund for sine Handlinger og derved et sikrere Grundlag at handle ud fra, end hvis han alene skal

tage Ansvaret selv. Det kan naturligvis i mange Tilfælde være interessant at kunne tage Ansvaret selv helt paa egen Haand i alle Henseender; men i det parlamentariske Liv, i Lovgivnings- og Administrationsarbejdet, tror jeg alligevel ikke, at det er nogen Skade til, at man skaber sig et saa vidt muligt bredt Grundlag for Afgørelser af Betydning, som der dog maaske kunde være delte Meninger om. Der blev udtalt af den ærede Ordfører for Venstre, at der jo ikke kunde foreligge noget andet for Rigsdagen vedrørende Besættelsen af saadanne Poster end det, som forelaa for Ministeriet, altsaa de Oplysninger, som Ministeriet kunde give med Hensyn til Nødvendigheden af Besættelsen. Det er muligt, at der ikke kan foreligge andet, men det var dog alligevel ikke udelukket, at der kunde foreligge andet. Lad os imidlertid gaa ud fra, at der ikke foreligger andet end de Oplysninger, som Ministeriet har været i Stand til at indsamle og fremsætte om dette Spørgsmaal: der bliver saa dog alligevel en Ting tilbage for Bevillingsmyndighederne at gøre, og det er dette at vurdere disse Oplysninger. Indsamlingen, Fremskaffelsen af Oplysningerne, det bliver Ministeriets Sag; men Vurderingen af, hvilke Slutninger der skal drages af de Oplysninger, som foreligger, synes jeg ikke, det kunde være helt urigtigt at overlade til en noget større Kreds, Rigsdagen og Bevillingsmyndigheden. Det bliver efterhaanden Hovedkæernen i hele det parlamentariske Liv dette, at den enkelte Mand, den enkelte Institution, som maaske mener, at det er fuldstændig rigtigt, at en Sag skal ordnes paa den og den Maade, dog ikke kan handle, før ogsaa de andre er blevet overbevist om, at det er rigtigt. Det er i Virkeligheden der Kærnen ligger, at man skal kunne skaffe sig denne Tilslutning til det, man ønsker at gøre, thi derved har man den bedste Kontrol med, at det er rigtigt. Det kan vel heller ikke være noget, som skal foretages just paa Dag eller Time, dette at oprette en ny Udenrigspost. Det maa dog være noget, der skal en vis Tid til at overveje. Jeg vil ikke antage, at den højtærede Udenrigsminister vil blive i særlig Grad generet af at føre disse Forhandlinger med Bevillingsmyndigheden, og jeg vil udtale Haabet om, at de Bestemmelser, som er indførte i Folketinget, og som der har faaet et ikke ringe Flertal for sig, maa blive staaende. Jeg tror for øvrigt næsten, at jeg tør sige eller i alt Fald udtale Haabet om, at den højtærede Udenrigsminister ogsaa bagefter selv vil være til-